

Valitus, jonka Georgios Theodorakis ja Maria Theodoraki ovat tehneet 26.2.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-495/14, Theodorakis ja Theodoraki v. neuvosto, 17.12.2021 antamasta määräyksestä

(Asia C-137/22 P)

(2023/C 83/09)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittajat: Georgios Theodorakis ja Maria Theodoraki (edustajat: Vasileios Spiridon Christianos, Alexandros Politis ja Maria-Cristina Vlachou, dikidoroi)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on 17.1.2023 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen selvästi perusteettomana.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 9.11.2022 – RTL Belgium SA ja RTL BELUX SA & Cie SECS v. Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Asia C-691/22)

(2023/C 83/10)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: RTL Belgium SA, RTL BELUX SA & Cie SECS

Vastaaja: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10.3.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU 1 artiklan 1 kohdan c–f alakohtaa ja 2, 3 ja 4 artiklaa, luettuina kyseisen direktiivin johdanto-osan 34 ja 35 perustelukappaleessa ilmaistun päällekkäisen lainkäyttövallan tilanteen välttämistä koskevan tavoitteen valossa, sekä SEU 4 artiklan 3 kohtaa ja SEUT 49 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että sääntelyviranomaisen, joka katsoo, että jäsenvaltiona, johon mediapalvelujen tarjoajana pidettävä henkilö on sijoittautunut, on pidettävä kyseisen sääntelyviranomaisen omaa jäsenvaltiota, määrää kyseiselle henkilölle seuraamuksen, vaikka ensimmäinen jäsenvaltio on jo todennut, että kyseinen mediapalvelujen tarjoaja, jolle se on myöntänyt toimiluvan, kuuluu sen lainkäyttövaltaan?
- 2) Onko SEUT 4 artiklan 3 kohdassa (aiemmin EY 10 artiklassa) taattua vilpittömän yhteistyön periaatetta tulkittava siten, että se velvoittaa jäsenvaltion, joka aikoo käyttää lainkäyttövaltaa kyseiseen palveluun, vaikka ensimmäinen jäsenvaltio jo käyttää siihen tätä valtaa, vaatimaan ensimmäistä jäsenvaltiota peruuttamaan kyseiseen audiovisuaaliseen mediapalveluun myöntämänsä toimiluvan, ja jos tämä kieltäytyy, saattamaan asian Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi ja vaatimaan, että Euroopan komissio nostaa ensimmäistä jäsenvaltiota vastaan jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen (SEUT 258 artikla), tai nostamaan itse tämän jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen (SEUT 259 artikla) sekä pidättäytymään kaikista konkreettisista tai oikeudellisista toimita, jotka ilmaisevat sen väitettyä lainkäyttövaltaa kyseiseen palveluun, paitsi jos ja siihen asti kun Euroopan unionin tuomioistuin toteaa nämä toimet perustelluiksi?

- 3) Edellyttääkö tämä sama periaate väistämättä sitä, että jäsenvaltion, joka haluaa käyttää lainkäyttövaltaa audiovisuaaliseen mediapalveluun, vaikka ensimmäinen jäsenvaltio jo käyttää siihen tätä valtaa, on ennen kuin se ryhtyy mihinkään konkreettisiin tai oikeudellisiin toimiin, jotka ilmaisevat sen väitettyä lainkäyttövaltaa kyseiseen palveluun, ja toisessa kysymyksessä tarkoitettujen menettelyjen aloittamisesta riippumatta,
- a) kuultava ensimmäistä jäsenvaltiota, jotta tilanteeseen voitaisiin mahdollisuuksien mukaan löytää yhteinen ratkaisu; ja/tai
- b) pyydettyä, että asia saatetaan direktiivin 2010/13/EU 29 artiklalla perustetun yhteyskomitean käsiteltäväksi; ja/tai
- c) pyydettyä lausuntoa Euroopan komissiolta; ja/tai
- d) kehotettava ensimmäistä jäsenvaltiota, joka on myöntänyt toimiluvan tähän audiovisuaaliseen mediapalveluun, peruuttamaan kyseisen luvan, ja jos tämä kieltäytyy, turvaututtava ensimmäisessä jäsenvaltiossa käytettävissä oleviin ja tehokkaisiin tuomioistuimenmenettelyihin toimiluvan peruutuksesta kieltäytymisen riitauttamiseksi?
- 4) Vaikuttaako toiseen ja kolmanteen kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että audiovisuaalialan sääntelystä vastaavalla viranomaisella on sen omasta jäsenvaltiosta erillinen oikeushenkilöllisyys ja erilliset menettelymahdollisuudet?
- 5) Kun kyseessä on tilanne, jossa audiovisuaaliseen mediapalveluun on myönnetty toimilupa ensimmäisessä jäsenvaltiossa, estääkö SEUT 344 artikla, luettuna yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan ja direktiivin 2010/13/EU kanssa, jälkimmäisen jäsenvaltion kansallista tuomioistuinta toteamasta, että tämän jälkimmäisen jäsenvaltion sääntelyviranomaisen on perustellusti katsonut olevansa toimivaltainen valvomaan kyseistä palvelua, kun otetaan huomioon, että näin menetellessään kyseinen tuomioistuin toteaisi implisiittisesti, että ensimmäinen jäsenvaltio on tulkinnut lainkäyttövaltaansa virheellisesti, ja ratkaisisi epäsuorasti kahden jäsenvaltion välisen unionin oikeuden tulkintaa ja/tai soveltamista koskevan riidan? Onko jälkimmäisen jäsenvaltion kansallisen tuomioistuimen tällaisessa tilanteessa rajoitettava kumoamaan kyseisen sääntelyviranomaisen päätös siitä syystä, että kyseiseen audiovisuaaliseen mediapalveluun on jo myönnetty toimilupa ensimmäisessä jäsenvaltiossa?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 9.11.2022 – RTL Belgium SA ja
RTL BELUX SA & Cie SECS v. Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)**

(Asia C-692/22)

(2023/C 83/11)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: RTL Belgium SA, RTL BELUX SA & Cie SECS

Vastaaja: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10.3.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU 1 artiklan 1 kohdan c–f alakohtaa ja 2, 3 ja 4 artiklaa, luettuina kyseisen direktiivin johdanto-osan 34 ja 35 perustelukappaleessa ilmaistun päällekkäisen lainkäyttövallan tilanteen välttämistä koskevan tavoitteen valossa, sekä SEU 4 artiklan 3 kohtaa ja SEUT 49 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että sääntelyviranomaisen, joka katsoo, että jäsenvaltiona, johon mediapalvelujen tarjoajana pidettävä henkilö on sijoittautunut, on pidettävä kyseisen sääntelyviranomaisen omaa jäsenvaltiota, määrää kyseiselle henkilölle seuraamuksen, vaikka ensimmäinen jäsenvaltio on jo todennut, että kyseinen mediapalvelujen tarjoaja, jolle se on myöntänyt toimiluvan, kuuluu sen lainkäyttövaltaan?